

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 kwietnia 2016 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Joanna Smycz
Protokolant:	Justyna Jarzombek

po rozpoznaniu w dniu 6 kwietnia 2016 r. w Gliwicach

sprawy T. M.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o prawo do emerytury

na skutek odwołania T. M.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 5 listopada 2015 r. **nr** (...)

- zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonemu T. M. prawo do emerytury począwszy od 1 września 2015r.
- zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. na rzecz odwołującego kwotę 180zł (sto osiemdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

(-) SSO Joanna Smycz

Sygn. akt. VIII U 2382/15

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 5 listopada 2015 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. odmówił ubezpieczonemu T. M. prawa do emerytury w niższym wieku w oparciu o art. 184 w związku z art. 32 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz. U. z 2015r. poz. 748) w związku z tym, iż nie udowodnił on 15 – letniego okresu zatrudnienia w warunkach szczególnych.

W odwołaniu od powyższej decyzji i w toku procesu ubezpieczony domagał się jej zmiany poprzez przyznanie mu prawa do wcześniejszej emerytury. Podniósł, że zgodnie z zeznaniami świadków, o przesłuchanie których wnosił, wykonywał pracę w warunkach szczególnych w wymiarze ponad 15 lat i tym samym spełnia warunki do przyznania prawa do emerytury.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podtrzymując swoje stanowisko zawarte w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji.

Sąd ustalił co następuje:

Ubezpieczony T. M., urodzony (...), ukończył szkołę mechanizacji rolnictwa. W dniu 28 września 2015 r. złożył wniosek o emeryturę w wieku niższym niż 65 lat z tytułu zatrudnienia w szczególnych warunkach.

Ubezpieczony 60 lat ukończył (...) r.

Skarżący, na dzień 1 stycznia 1999 r., legitymuje się okresem składkowym i nieskładkowym w wymiarze ponad 25 lat, z tym, że w ocenie ZUS nie udowodnił wymaganego 15-letniego okresu pracy w szczególnych warunkach, a jedynie 10 lat i 20 dni.

Ubezpieczony nie jest członkiem OFE.

Po przeanalizowaniu sprawy ZUS wydał decyzję odmowną nie uznając za pracę w warunkach szczególnych następujących okresów pracy:

- od 1 czerwca 1989 r. do 21 czerwca 1996 r. w Przedsiębiorstwie (...) w G. na stanowisku ślusarz-spawacz.

Organ rentowy podkreślił, iż wskazane w świadectwie pracy stanowisko nie figuruje w zarządzeniu nr 9 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych pod wskazanym działem, pozycją i punktem.

Organ zaliczył do okresów pracy w warunkach szczególnych jedynie okres pracy w firmie (...) od 12 maja 1979r. do 31 maja 1989 r.

(...) w G. zajmowało się produkcją wełny mineralnej. Odwołujący pracował w ww. przedsiębiorstwie na stanowisku ślusarza-spawacza w okresie od 12 maja 1979r. do 31 października 2009 r., w tym w firmie (...) w okresie od 12 maja 1979r. do 31 maja 1989 r. oraz w spornym okresie w firmie (...) w okresie od 1 czerwca 1989 r. do 21 czerwca 1996 r. W późniejszym okresie przedsiębiorstwo ulegało kolejnym przekształceniom ((...), (...)). Ubezpieczony przez cały okres pracy w przedsiębiorstwie pracował jako ślusarz-spawacz w warsztacie przy hali produkcyjnej, w pełnym wymiarze czasu pracy. Dział, w którym pracował odwołujący zajmował się montażem, demontażem i konserwacją urządzeń służących do produkcji wełny mineralnej oraz utrzymaniem ruchu przedsiębiorstwa. Jego praca była elementem ciągu technologicznego. Do jego obowiązków należało spawanie i naprawianie dysków rozwłóknarek, a także usuwanie awarii przy naprawach linii technologicznej. Niezależnie od wyżej opisanych przekształceń przedsiębiorstwa odwołujący stale pracował jako ślusarz-spawacz przy utrzymaniu linii technologicznej i nie był delegowany do innych prac. Praca wykonywana przez odwołującego w firmie (...), tj. w spornym okresie od 1 czerwca 1989 r. do 21 czerwca 1996 r. była co do istoty tożsama z pracą wykonywaną przez niego wcześniej w firmie firmą (...), tj. w okresie od 12 maja 1979r. do 31 maja 1989 r. zaliczonym przez organ rentowy do okresu pracy w warunkach szczególnych.

Pracownicy zakładu otrzymywali dodatek za pracę w warunkach szkodliwych. Wydawane były także posiłki regeneracyjne. Ze względu na panujące na hali produkcyjnej zapylenie, wysoką temperaturę oraz opary z żywicy formaldehydowej i olejów pracownikom wystawiano świadectwa pracy w warunkach szczególnych.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie zeznań świadków: R. M., R. B., G. G., (zapis rozprawy z dnia 6 kwietnia 2016 r., minuty od 9.01 i nast., k.35), przesłuchania ubezpieczonego (zapis rozprawy z dnia 6 kwietnia 2016 r., minuty od 40.11 i nast., k.37), książeczki spawacza (k.10-13), kart zarobkowych z firmy (...) Sp. z o.o. w G. (zawartych w aktach osobowych), kartotek zarobkowych (koperta – k.26), a także akt osobowych ubezpieczonego oraz akt organu rentowego dołączonych do akt sprawy.

Wymienione wyżej dowody Sąd uznał za w pełni wiarygodne. Wyjaśnienia odwołującego oraz zeznania świadków są logiczne, wzajemnie się pokrywają i uzupełniają, a dodatkowo korelują z zapisami w aktach osobowych, przedstawiając łącznie rzeczywisty przebieg pracy i zakres obowiązków odwołującego w spornym okresie.

W konsekwencji, Sąd uznał, że zgromadzone dowody są kompletne i pozwalają na czynienie na ich podstawie ustaleń co do stanu faktycznego, a następnie – na rozstrzygnięcie sprawy.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 184 ust. 1 i 2 w zw. z art. 32 ust. 1 i 2 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych [Dz. U. z 2015 r. poz. 748 ze zm.] prawo do emerytury ma ubezpieczony urodzony po 31 grudnia 1948 roku, który:

- ukończył 60 lat,
- udokumentował do dnia 31.12.1998 r. 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych, w tym co najmniej 15 lat zatrudnienia przy pracach wymienionych w wykazie A Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8 poz.43 ze zm.),
- nie przystąpił do OFE albo złożył wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w OFE za pośrednictwem ZUS, na dochody budżetu państwa,

Po myśli § 2 ust. 1 i 2 w/w rozporządzenia, okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w tym akcie prawnym są okresy, w których praca w szczególnych warunkach jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy. Okresy pracy, o których mowa w ust. 1, stwierdza zakład pracy, na podstawie posiadanej dokumentacji, w świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach, wystawionym według wzoru stanowiącego załącznik do przepisów wydanych na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia, lub w świadectwie

Okoliczność sporna w rozpoznawanej sprawie dotyczyła posiadania przez ubezpieczonego na dzień 1 stycznia 1999 r. wymaganego 15 – letniego okresu pracy wykonywanej w warunkach szczególnych.

Zgodnie z wykazem A, dział XIV, poz. 12 stanowiącym załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, prace przy spawaniu i wycinaniu elektrycznym, gazowym, atomowowodorowym stanowi pracę w szczególnych warunkach, uprawniającą do niższego wieku emerytalnego.

Zgodnie z wykazem A, dział XIV, poz. 25 stanowiącym załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, prace przy bieżącej konserwacji agregatów i urządzeń oraz prace budowlano-montażowe i budowlano-remontowe na oddziałach będących w ruchu, w których jako podstawowe wykonywane są prace wymienione w wykazie są pracami w szczególnych warunkach, uprawniające do niższego wieku emerytalnego.

Według oceny Sądu nie budzi wątpliwości, że praca wykonywana przez ubezpieczonego w Przedsiębiorstwie (...) (wówczas: (...)) w okresie spornym, tj. od 1 czerwca 1989 r. do 21 czerwca 1996 r. na stanowisku spawacza stanowiła pracę w warunkach szczególnych określoną w wykazie A, dziale XIV, poz. 12, zaś prace ślusarskie, którymi trudnił się odwołujący stanowią pracę w warunkach szczególnych określoną w wykazie A, dziale XIV, poz. 25. Prace wykonywane przez odwołującego były częścią cyklu technologicznego. Choć nie polegały bezpośrednio na wytwarzaniu wełny mineralnej, miały charakter pomocniczy oraz wspomagający względem pracy osób zatrudnionych na hali produkcyjnej, pracujących w warunkach szczególnych. Zdaniem Sądu, przeprowadzone postępowanie dowodowe jednoznacznie wskazuje, iż wszystkie prace przydzielone odwołującemu w okresie jego pracy w ww.

przedsiębiorstwie łączyły się bezpośrednio z procesem produkcji wełny mineralnej, uwzględnionym w załączniku do rozporządzenia.

Okoliczność tę potwierdzają zeznania świadków i ubezpieczonego, jak i dokumentacja osobowa, w której znajduje się świadectwo pracy w warunkach szczególnych wystawione odwołującemu przez pracodawcę.

Organ rentowy nie zaliczył odwołującemu tego okresu pracy wskazując na brak tożsamości stanowiska wskazanego w świadectwie wykonywania pracy w warunkach szczególnych względem stanowiska określonego w ww. rozporządzeniu.

Trzeba jednak podkreślić, iż w myśl ugruntowanego już stanowiska judykatury i doktryny „sądy pracy i ubezpieczeń społecznych rozpoznając sprawy z zakresu ubezpieczeń społecznych dokonują kontroli zgodności decyzji administracyjnych wydanych w tych sprawach z prawem w trybie odrębnym określonym w kodeksie postępowania cywilnego, w którym to trybie **nie obowiązują ograniczenia dowodowe obowiązujące w postępowaniu administracyjnym toczącym się przed organami rentowymi**” (wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 12 kwietnia 1996r., sygn. akt III AUr 235/96, Orzecznictwo Sądu Apelacyjnego w Warszawie z 1997r., nr 1, poz. 2).

Zatem w postępowaniu przed sądem ubezpieczeń społecznych mogą być przeprowadzane wszelkie dowody zmierzające do prawidłowego rozstrzygnięcia, w tym zeznania świadków. Tym samym fakt nieprzedłożenia przez ubezpieczonego odpowiednich świadectw pracy w warunkach szczególnych na etapie postępowania przed organem rentowym nie stanowi przeszkody w zakwalifikowaniu wykonywanej przez niego pracy jako pracy w warunkach szczególnych.

W konsekwencji uznania, że ubezpieczony legitymuje się wymaganym 15 – letnim okresem pracy w warunkach szczególnych, stwierdzić należy, że spełnia wszystkie przesłanki nabycia prawa do emerytury.

Mając powyższe na uwadze Sąd, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c., zmienił zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznał ubezpieczonemu prawo do emerytury poczynając od dnia (...) r., tj. od pierwszego dnia miesiąca, w którym odwołujący złożył wniosek o przyznanie świadczenia (zgodnie z art.129 ust.1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS).

O kosztach orzeczono po myśli art. 98 k.p.c. w związku z § 12 ust 2 i § 2 ust. 1 i 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez adwokata ustanowionego z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1349 ze zm.) w punkcie drugim orzeczenia.

(-) SSO Joanna Smycz